

Hensyn til den Sum, han har sat, da jeg mener, at Taxationssummen altid vil være over 700 Rd., saa at der altsaa vil blive at betale 1 $\frac{1}{2}$ pr. Quadratalen —, giver dette 4 Rd. 16 $\frac{1}{2}$ for hver Eiendom, altsaa i Alt 112,814 Rd., istedetfor at Ministeren kun har faaet 45,405 Rd.; dette er en meget betydelig Forskjel, men jeg troer ikke, at min Beregning er for høi. Derefter have vi Eiendommene med imellem 1 og 4 Tønder Hartkorn, af hvilke Eiendomme der er 38,000. Her har Ministeren faaet for hver Eiendom Afgiften regnet ud til 80 $\frac{1}{2}$. Jeg troer imidlertid, at man ikke kan sige, at det er for høit ansat, naar jeg siger, at disse Eiendomme ville blive beskattede med mindst det halve Beløb af det, der falder paa Eiendommene med imellem 4 og 8 Tønder Hartkorn, eller med andre Ord med 2 Rd., og derefter vil — jeg har givet Afkald paa de 16 $\frac{1}{2}$ — Hovedsummen for disse Eiendomme blive 76,000 Rd., istedetfor at Ministeren har faaet ud 31,665 Rd. Af Eiendommene imellem $\frac{1}{4}$ og 1 Tønne Hartkorn er der angivet at være 59,305. Her har jeg ansat Besætningen til det Halve af Besætningen for den foregaaende Klasse, altsaa til 1 Rd. pr. Stk., og der udkommer saaledes i Alt — det er jo et let Regnestykke — 59,305 Rd. Alle disse Hovedsummer tilsammenlagte ville give, paa nogle Talere nær, 327,000 Rd. De mindre Eiendomme, der staae tilbage, de paa Bornholm, og dernæst de Eiendomme, der nægteligt ere blevne flere, end der var i 1860, har jeg troet kunde erstatte den Sum, som Ministeren har meent, at der maatte fraregnes; dem har jeg altsaa ikke taget med i Beregning, men er bleven staaende ved de 327,000 Rd. Hele dette Regnestykke kan meget let være feilagtigt, men jeg skal henstille til nærmere Overveielse, om det dog ikke maatte fortjene mere Tiltro end den høitærede Ministers.

Hvad Lovforslaget i sig selv angaaer, da skal jeg ikke gaae ind paa en Drøftelse af, hvorvidt Kjøbstæderne eller Landet ere forurettede ved det nu Bestaaende; dette skal jeg lade staae hen, ligesom jeg ogsaa med andre Talere vil haabe, at Lovudkastet vil blive alvorligt drøftet i et Uddalg; men jeg troer ikke, at det er rigtigt paa en Tid som denne, hvor vi

ganske vist Alle maae være belavede paa nye Skatter, at klynge sig til de faste Eiendomme. Der er andre Skatteobjecter, som vi maae see at skaffe tilveie, nærmere afspejtede efter Skatteevnen, og i saa Henseende er jeg ganske enig med de ærede Talere, der troe, at en Indkomsskat er det ene Nette, hvorved jeg for mit Vedkommende dog vil ønske og skal gjøre, hvad jeg formaaer, til, at der bliver taget tilbørligt Hensyn til Formue og Velilighed. Der blev sagt i forrige Møde af en æret Taler, jeg troer fra Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponneck), et Par Ord, som jeg finder ere meget træffende. Skatterne paa faste Eiendomme ere nu, saaledes som i Særdeleshed Aalsbruget er frebet frem, og Alt, hvad der vedkommer Landvæsenet, har gjort saa uhyre Fremskridt, meget ulige fordeelte, men, som den ærede Taler sagde i forrige Møde, Indtægtskatten er et Middel til at ubjævne og nivellere de Forskjelligheder og Ubilligheder, som man finder ved den gamle faste Skat. Der er andre Ting, som muligvis kunne komme i Betragtning, og det er Luxusartiklerne. Hvorvidt det vil være muligt at ramme dem ved en Skat, skal jeg lade staae hen; jeg troer ikke, at det vil være umuligt. Der er mange Ting, som man seer blive brugte til ligefrem Odelæggelse hver Dag. Jeg vilde ikke finde det saa ubilligt, om der blev lagt en Skat paa baierst Al , og jeg skulde ikke have Noget imod, om enhver Cigar, der blev røget, blev en Skilling dyrere, end den for Dieblillet er. Disse Ting kunne ikke antages at høre til Livets Fornødenheder, og vil man saa ikke betale Skatten, kan man lade være at bruge saadanne Luxusartikler. Men jeg skal vel forvare mig imod, idet jeg har nævnt een Al sort, at tage med under denne Artikel det Al , som bruges til dagligt Brug i Huusholdninger, thi dette kalder jeg for mangfoldige Familier en ligesaa nødvendig Artikel som Brød og Smør. Der kan nævnes mange andre Ting som Gjenstand for en saadan Besætning; jeg kunde være tilbøielig til at nævne Rjøretøier, og det skulde ikke forandre mig, om der fremkom et Forslag, som lagde en Skat f. Ex. af fire Mark paa hver luffet Bogu, og af to Mark paa enhver Bogu, hvis Fabning stod paa Tjebred. Jeg vil